

dimecres, 13 d'octubre de 2021

“Al Roser hi havia molta germanor entre professors, administratius i estudiants”

Entrevistem Julià Rodríguez

Julià Rodríguez va ser administrador de la Facultat de Lletres des del primer curs acadèmic, fins que va jubilar-se l'any 2018.

- Com van ser els teus inicis a la Facultat de Lletres?

Vaig entrar a treballar a l'administració a l'edifici dels Estudis Ilerdencs l'1 de febrer de 1971, quan tenia 18 anys. En aquell moment encara no existia la Facultat de Lletres com a tal ni com a delegació de la Universitat de Barcelona. Érem dues persones, amb dues màquines d'escriure i prou.

Les primeres classes es feien a l'edifici de l'antic Magisteri i no hi havia un cos administratiu propi. Jo vaig ser el primer que va arribar.

- Com era l'ambient de l'època?

Quan ens vam instal·lar a l'edifici del Roser va ser quan es va començar a gestar la que considero que va ser la millor època, la més bonica i la més idealitzada per molts. Aleshores ja es va instaurar un espai per a la secretaria.

El professorat era molt jove, la majoria acabava de sortir de la carrera, i tots tenien molta il·lusió. Molts venien des de Barcelona, com el Roberto Fernández. **Hi havia molta germanor tant entre els que treballàvem allà com amb els estudiants, cosa que es va anar perdent quan ja vam passar al Rectorat a causa de ser un edifici més gran i en haver un augment de personal.**

I sempre es treballava per poder aconseguir la consolidació dels estudis universitaris. Hi ha una fotografia molt significativa dels primers anys on es veu el Víctor Siurana i al darrera una pissarra on s'hi podia llegir: “La Universitat, a Lleida”.

- Recordes algun esdeveniment significatiu d'aquests anys?

Durant els primers anys va haver-hi diverses tancades d'estudiants a la Facultat, però moltes vegades aquestes no les formaven només els estudiants sinó que els professors també hi participaven. El front comú era la situació política que hi havia en aquell moment i per tant molts professors es tancaven juntament amb els estudiants per reivindicar-se.

Pel que fa als esdeveniments culturals el que recordo més són les xerrades organitzades amb professionals molt coneguts en el seu àmbit com per exemple Caro Baroja, antropòleg, historiador i lingüista. A més, sovint vaig tenir l'oportunitat de fer de cicerone, mostrant la ciutat a totes aquestes personalitats que venien.

- Com ha canviat l'administració universitària al llarg dels anys?

Al Roser, tot i que n'he parlat des d'una vessant idíl·lica, tot era també molt precari. Vam haver de posar un candau als telèfons per tal de tenir un control de qui feia les trucades i durant quant de temps. I si endollàvem dues estufes, saltava la instal·lació.

Va haver-hi molts canvis quan vam deixar de ser una delegació de la Universitat de Barcelona i sobretot arran del canvi d'edifici del Roser al Seminari. Els canvis més grans que he pogut notar és com s'ha anat modificant la relació entre els estudiants i els professors, cada vegada més distant.